

Sygn. akt II K 801/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Dawid Nosewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Rach

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Chojnicach M. R.

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2017 r.

sprawy **P. K. (1)** (K.)

syna J. i R. z domu P., urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 września 2016r. w Z., gm. C. na ul. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny B. (...) nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości z wynikiem przeprowadzonego badania 0,888 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. uznaje oskarżonego P. K. (1) za winnego tego, że w dniu 18 września 2016r. w C., na ul. (...), w Z. na ulicy (...), a następnie na terenie Gminy Ś. prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki B. (...), nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości- prowadzącym do stężenia 2,25‰ alkoholu we krwi, tj. występku z art. 178a § 1 kk i za to, na mocy art. 178a § 1 kk, wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych,

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego P. K. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego P. K. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000,00 (pięć tysięcy 00/100) złotych,

IV. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego P. K. (1) środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdu zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 września 2016 roku,

V. zasądza od oskarżonego P. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 403,62 (czterysta trzy 62/100) złotych, w tym tytułem opłaty 300,00 (trzysta 00/100) złotych.

Sygn. akt II K 801/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy 18 września 2016 r. P. K. (1) spożywał alkohol w postaci piwa. Około godz. 4.00, będąc w stanie nietrzeźwości, wsiadł do swojego samochodu marki B. (...) nr rej. (...) i poruszał się nim ulicą (...) w C..

Tej samej nocy funkcjonariusze KP w C.- K. S. (1) i R. L. (1) pełnili służbę patrolową. Poruszali się oznakowanym radiowozem marki S. (...). Około godz. 4.00 jechali ulicą (...). Zauważyli wówczas samochód marki B., którym kierował P. K. (1). Poruszał się on bardzo wolno, środkiem jezdni. Wówczas funkcjonariusze Policji podjęli decyzję o dokonaniu kontroli drogowej. Kierujący radiowozem K. S. (1) włączył sygnały świetlne i zrównał się z pojazdem P. K. (1). Natomiast R. L. (1) otworzył szybę w pojeździe i ręką dał P. K. (1) sygnał, aby ten zjechał na pobocze. Wówczas P. K. (1) gwałtownie przyspieszał i zaczął uciekać. Poruszał się ulicą (...) w C., następnie ulicą (...) w Z. i dalej w kierunku Ś., już na terenie sąsiedniej gminy Ś.. K. S. (1) i R. L. (1) podjęli pościg, który trwał kilkadziesiąt minut, na odcinku ok. 15 kilometrów. Cały czas funkcjonariusze Policji mieli w zasięgu wzroku samochód P. K. (1).

W pewnym momencie, już na terenie Gminy Ś., P. K. (1) utracił panowanie nad pojazdem, wypadł z drogi i uderzył w drzewo. Po wydostaniu się z samochodu, podjął ucieczkę w stronę pobliskiego lasu. Został jednak zatrzymany przez K. S. (1) i R. L. (1). W trakcie obezwładniania był agresywny i wulgarny, groził funkcjonariuszom Policji pozbawieniem życia ich oraz członków ich rodzin przez zorganizowaną grupę przestępczą. Następnie proponował korzyść majątkową w zamian za jego zwolnienie.

Po przyjeździe na miejsce karetki Pogotowia (...) odmówił poddania się badaniu lekarskiemu.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. K. k. 71v., zeznania świadków: K. S. k. 17, 72- 72v., R. L. k. 27v., 72v.- 73)

Około godz. 6.00 P. K. (1) został przewieziony do Komisariatu Policji w C., gdzie poddano go badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejne badania o godz. 6.01., 6.04 oraz 6.21 wykazały odpowiednio 0,888 mg/l, 0,926 mg/l oraz 0,725 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Wówczas P. K. (1) zażądał przeprowadzenia badania krwi.

(dowód: zeznania świadków: K. S. k. 17, 72v., R. L. k. 27v., 73, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym wraz z świadectwem wzorcowania oraz tabelą przelicznikową k. 2- 4)

W związku z tym przewieziono P. K. (1) do Szpitala (...) w C.. Badanie krwi pobranej o godz. 7.50 wykazało zawartość 2,25‰ alkoholu.

(dowód: zeznania świadków: K. S. k. 17v., 72v., R. L. k. 27v., 73, opinia LK KWP w G. k. 33, protokół pobrania krwi k. 34)

P. K. (1) nie był dotychczas karany sędownie.

(dowód: karta karna k. 53)

Oskarżony P. K. (1) przesłuchiwany po raz pierwszy w dniu 14 grudnia 2016 r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 39- 40).

Na rozprawie głównej przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że źle zrobił. Stał samochodem, nie jechał. Z tyłu zrobiło się niebiesko. Pojechał do przodu. 2 km dalej uderzył w drzewo. W samochodzie siedział, tak jakoś go tknęło, żeby jechać. Wypił 4 piwa (k. 71v.).

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w sposób nie budzący żadnych wątpliwości wskazywał, że oskarżony P. K. (1) dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego, wyczerpującego znamiona występkę z art. 178a § 1 kk, działając z zamiarem bezpośrednim oraz w sposób zawiniony.

W ocenie Sądu na wiarę zasługiwały w pełni zeznania świadków K. S. (1) oraz R. L. (1), albowiem były one logiczne, spójne i konsekwentne, nie zawierały luk, ani wewnętrznych sprzeczności. Wynikało z nich, że gdy zauważyli pojazd, którym poruszał się oskarżony, zdecydowali od dokonaniu kontroli drogowej. Pomimo wyraźnego sygnału świetlnego oraz polecenia zatrzymania się, oskarżony odjechał i podjął próbę ucieczki. Świadkowie wskazali, że przez cały czas mieli jednak pojazd oskarżonego w zasięgu wzroku, a gdy P. K. (1) spowodował kolizję drogową uderzając w drzewo, pomimo próby ucieczki, dokonali jego zatrzymania. Po przewiezieniu oskarżonego do KP C. został on poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badania wykazały, że znajdował się w stanie nietrzeźwości. Gdy oskarżony zakwestionował wyniki badania, został poddany dodatkowym badaniom krwi. W ocenie Sądu w sprawie nie zachodziły żadne przesłanki nakazujące zeznania świadków poddać w wątpliwość. Nie sposób bowiem nie zauważyć, że były one ostatecznie zasadniczo zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego. Podnieść też trzeba, że świadkowie nie mieli żadnego interesu w tym, aby zeznawać na niekorzyść oskarżonego, czy też bezpodstawnie go pomawiać. W tej sytuacji Sąd nie znalazł żadnych podstaw, aby kwestionować ich relacje.

Częściowo na wiarę zasługiwały też wyjaśnienia oskarżonego P. K. (1), tj. w takim zakresie, w jakim przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu. Natomiast jego wyjaśnienia w takim zakresie, w jakim zaprzeczył on stawianym mu zarzutom w postępowaniu przygotowawczym, należało uznać jedynie za element przyjętej przez oskarżonego linii obrony, zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Nie sposób również nie zauważyć, że o ile oskarżony ostatecznie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to już jego wyjaśnienia były częściowo nielogiczne i niejasne. Przede wszystkim nie wiadomo, czego oskarżony miał wystraszyć się widząc niebieskie światła radiowozu policyjnego. Poza tym, wbrew jego twierdzeniom, odcinek, jaki pokonał z pewnością był dłuższy, mając na uwadze fakt, że do jego zatrzymania doszło już na terenie sąsiednich jednostek samorządu terytorialnego. Również twierdzenie, że oskarżony wypił jedynie cztery piwa, były niewiarygodne w świetle zasad doświadczenia życiowego w sytuacji, gdy P. K. (1) jest młodym, zdrowym, dobrze zbudowanym mężczyzną.

Zaznaczyć też trzeba, że od momentu, gdy oskarżony zakończył jazdę poprzez uderzenie w drzewo do czasu przewiezienia go do KP C. nie spożywał on już alkoholu. Natomiast o godz. 6.01., 6.04 oraz 6.21 poddano go badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które wykazały odpowiednio 0,888 mg/l, 0,926 mg/l oraz 0,725 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Wyniki badania wobec faktu, że urządzenie, którym je wykonano było sprawne i co istotne wzorcowane zaledwie półtora miesiąca wcześniej, nie mogły budzić wątpliwości. Co więcej, wynikiem tym nie sprzeciwiały się wyniki przeprowadzonych w niewielkim odstępie czasowym badania krwi, pobranej w Szpitalu (...) w C.. Badania te wykazały bowiem 2,25‰ alkoholu we krwi, co oznaczało jedynie tyle, że poziom alkoholu w jego organizmie wzrastał.

Jednocześnie Sąd uznał, że w sprawie nie zaistniały żadne okoliczności wyłączające winę, czy też bezprawność czynu. Oskarżony nigdy nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, znajdował się jedynie pod wpływem alkoholu. Wcześniej pił alkohol i wiedział, jaki wpływ na jego zachowanie może mieć ten spożyty alkohol. Niewątpliwie przy tym alkohol miał wpływ na jego postępowanie i podejmowane czynności. Powszechnie bowiem wiadomym jest, że alkohol rozluźnia granice moralne, wyzwala nieprzewidywalne zachowania, ogranicza zdolność kontroli swojego postępowania, a przez to sprzyja popełnianiu przestępstw. Tym niemniej fakt ten nie mógł wpłynąć na ocenę poczynałości oskarżonego w ramach stawianego mu zarzutu.

Z drugiej strony Sąd uznał, iż oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim dokonania czynu zabronionego. Oskarżony wiedział, że pił alkohol w postaci piwa, a następnie wszedł do samochodu i jechał samochodem, a nawet uciekał przed interweniującymi funkcjonariuszami Policji. Znaczny stan nietrzeźwości oskarżonego wykluczał też, aby P. K. (1) nie zdawał sobie sprawy, że jest pod wpływem alkoholu. Wiedział również, że prowadzenie pojazdów w stanie nietrzeźwości stanowi czyn zabroniony.

Mając na uwadze powyższe Sąd nie miał żadnych wątpliwości, że oskarżony P. K. (1) zachowaniem swoim wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk w ten sposób, że w dniu 18 września 2016r. w C., na ul. (...), w Z. na ulicy (...),

a następnie na terenie Gminy Ś. prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki B. (...), nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości- prowadzącym do stężenia 2,25‰ alkoholu we krwi.

Kwalifikacja prawna czynu nie mogła budzić żadnych wątpliwości. Dokonana natomiast przez Sąd zmiana opisu czynu, była wynikiem rozważań w oparciu o przeprowadzone w sprawie dowody. Przede wszystkim Sąd dokładnie opisał odcinek drogi, jaki przebył oskarżony, a wówczas niewątpliwie znajdował się w stanie nietrzeźwości. Z drugiej strony Sąd miał na uwadze, że badanie stanu trzeźwości przeprowadzono po niemal dwóch godzinach od zatrzymania oskarżonego. Oczywiście nie miało to żadnego znaczenia dla możliwości przypisania mu zarzucanego czynu zabronionego. Oskarżony bowiem nie spożywał alkoholu od momentu podjęcia próby interwencji, a następnie jego zatrzymania do czasu kolejnych badań. Z drugiej strony powszechnie wiadomym jest, że badanie krwi zawsze umożliwia bardziej dokładne ustalenie stanu nietrzeźwości. Oskarżony kwestionował przy tym wyniki badania alkomatem. Przypomnieć też trzeba, że zgodnie z treścią art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu zachodzi, gdy:

- 1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub
- 2) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

W tej sytuacji prawidłowy opis czynu wymagał od Sądu ustalenia, czy stężenie alkoholu we krwi prowadziło do przekroczenia wartości opisanej we wskazanym przepisie, skoro- jak wskazano powyżej- badanie przeprowadzono po pewnym okresie czasu.

Przystępując do wymiaru kary Sąd miał na względzie dyrektywy, wskazane przez kodeks karny w art. 53 i art. 54.

Czyn oskarżonego cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości. Działania tego typu stały się nagminne zarówno na obszarze właściwości Sądu Rejonowego w Chojnicach, jak i na terenie całego kraju. Jest to szczególnie niepokojące zważywszy na niebezpieczeństwo dla porządku w ruchu drogowym, jakie stwarzają osoby dopuszczające się takich przestępstw. Dodatkowo na skutek zachowania oskarżonego doszło do kolizji drogowej, co niewątpliwie wpływało na zwiększenie stopnia społecznej szkodliwości czynu. Wymierzona kara uwzględniała okoliczności łagodzące i obciążające oskarżonego.

Na niekorzyść oskarżonego przemawiał fakt, że nie tylko znajdował się pod znacznym wpływem alkoholu, ale również uciekał przed patrolem Policji stwarzając realne zagrożenie dla ruchu drogowego, nie miał też przy sobie wszystkich wymaganych dokumentów. Ponadto istotną okolicznością było jego zachowanie w dniu zdarzenia. Oskarżony podjął on próbę ucieczki do lasu, a w trakcie zatrzymania zachowywał się rażąco nagannie- był wulgarny, groził funkcjonariuszom Policji oraz obiecywał im korzyści majątkowe.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął, że w chwili popełnienia czynu nie był on karany sędownie, a ostatecznie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził żal i skruchę.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu P. K. (1) karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych,

W przekonaniu Sądu orzeczona kara grzywny była adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego i stopnia jego zawinienia, a jako taka osiągnie pokładane w niej cele w zakresie oddziaływania społecznego oraz wpłynie wychowawczo i zapobiegawczo na przyszłość wobec oskarżonego, mimo wymierzenia jej nieco tylko powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Oskarżony musi zdawać sobie sprawę z konieczności przestrzegania obowiązującego porządku prawnego i nieopłacalności popełniania przestępstw. Przede wszystkim kara ta powinna skłonić oskarżonego do refleksji nad własnym postępowaniem oraz koniecznością przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ustalając wysokość jednej stawki dziennej Sąd miał na uwadze możliwości zarobkowe oskarżonego, który posiada stały i wysoki dochód oraz znaczny majątek. Wymierzona kara nie mogła być

przy tym uznana za rażąco surową, a wręcz przeciwnie- w świetle okoliczności przedmiotowo- podmiotowych czynu zabronionego, mogła wręcz razić łagodnością.

Na podstawie art. 42 § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego P. K. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat. Orzeczenie środka karnego było w niniejszej sprawie obligatoryjne, jednocześnie okres, na jaki został orzeczony zakaz, nie był okresem zbyt długim- przeciwnie był najkrótszym z możliwych okresów orzeczenia środka karnego wobec wydania wyroku skazującego.

W punkcie III wyrok Sąd, na podstawie art. 43a § 2 kk orzekła od oskarżonego P. K. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej obligatoryjny środek karny w postaci świadczenia pieniężnego. Ustalając jego wysokość Sąd określił ją na najniższym poziomie, tj. 5000,00 złotych uznając ostatecznie, że będzie to wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego P. K. (1) środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdu Sąd zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 września 2016 roku.

O kosztach sądowych Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 626 § 1 kk w zw. z art. 627 kpk oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 403,62 (czteryście trzy 62/100) złotych, w tym tytułem opłaty 300,00 (trzysta 00/100) złotych. Oskarżony pracuje, osiąga systematyczne dochody. W tych okolicznościach Sąd uznał, że obowiązek uiszczenia kosztów sądowych nie będzie dla niego nadmiernym obciążeniem.